

SAKSUTSKRIFT

Utv.saksnr	Utvalg	Møtedato
67/13	Hovedutvalg for skole, barnehage og kultur	29.05.2013

HØRING AV NOU 2013:4 KULTURUTREDNINGEN 2014

Vedtak

Ullensaker kommune berømmer Kulturdepartementet for en meget fyldig og informativ kulturutredning. Den setter søkelyset på kulturens betydning for enkeltmennesket, lokalsamfunnet, kulturarven, dannelsen, samfunnsutviklingen, m.m. og foreslår konstruktive, utviklende og realistiske tiltak fundert på gode verdier for kulturpolitikken i årene fremover. Ullensaker kommune ønsker å understreke viktigheten av at et skikkelig løft for det lokale kulturlivet – den kulturelle grunnmuren – prioriteres. Samtlige av utvalgets tilrådinge i kap. 16 bifalles og i særdeleshet støttes følgende forslag:

- Å dreie det overordnede fokus fra nasjonal institusjonsbygging og nasjonale ordninger til kulturpolitiske verktøy som har til hensikt å dyktiggjøre befolkningen for kulturell deltakelse og skapende virksomhet
- At et Kulturløft III må ha form av et økonomisk løft for den kulturelle grunnmuren i det lokale kulturlivet
- At Kulturdepartementets ansvarsområder utvides og Kulturloven styrkes
- At det blir større sammenheng og samordning av kulturpolitikken på de ulike forvaltningsnivåene

Rett utskrift

Reidun J. Hagen

Sendt:

- Enhet Kultur

Saksprotokoll i Hovedutvalg for skole, barnehage og kultur - 29.05.2013

Behandling

Av 11 representanter var 11 til stede medregnet møtende vararepresentant.

Votering: Rådmannens innstilling ble enstemmig vedtatt.

RÅDMANNENS INNSTILLING

Ullensaker kommune berømmer Kulturdepartementet for en meget fyldig og informativ kulturutredning. Den setter søkelyset på kulturens betydning for enkeltmennesket, lokalsamfunnet, kulturarven, dannelsen, samfunnsutviklingen, m.m. og foreslår konstruktive, utviklende og realistiske tiltak fundert på gode verdier for kulturpolitikken i årene fremover. Ullensaker kommune ønsker å understreke viktigheten av at et skikkelig løft for det lokale kulturlivet – den kulturelle grunnmuren – prioriteres. Samtlige av utvalgets tilrådinger i kap. 16 bifalles og i særdeleshet støttes følgende forslag:

- Å dreie det overordnede fokus fra nasjonal institusjonsbygging og nasjonale ordninger til kulturpolitiske verktøy som har til hensikt å dyktiggjøre befolkningen for kulturell deltakelse og skapende virksomhet
- At et Kulturløft III må ha form av et økonomisk løft for den kulturelle grunnmuren i det lokale kulturlivet
- At Kulturdepartementets ansvarsområder utvides og Kulturloven styrkes
- At det blir større sammenheng og samordning av kulturpolitikken på de ulike forvaltningsnivåene

Ullensaker, 22.05.2013

Hanne Espeseth
kommunaldirektør

Saksbehandler: Marit Lødemel
Vedlegg: 1. Høringsbrev Kulturutredningen 2014 fra Kulturdepartementet
2. NOU 2013:4 Kulturutredningen 2014
Saksdokumenter:

SAKEN GJELDER

Kulturdepartementet har sendt på høring NOU:2013 – Kulturutredningen 2014 med høringsfrist 1. juli 2013. Kulturutredningen omfatter utviklingen i norsk kulturpolitikk med hovedvekt på perioden etter 2005 og gir en vurdering av de viktigste utfordringene kulturpolitikken står overfor i årene fremover. En bred analyse er foretatt og det foreslås tiltak på en rekke områder. Det frivillige kulturlivet er også vurdert, mens idretts- og mediefeltet ikke har fått full gjennomgang fordi det pågår egne utredningsarbeid på disse områdene. Det samme gjelder IKT-politikken og det utenrikskulturelle feltet. Se utredningsutvalgets mandat s. 10 og 11 i utredningen.

Etter innledning og sammendrag følger Kulturutredningens 5 hoveddeler, slik:

Del I : Historisk gjennomgang av kulturpolitikken fra 1814 og frem til i dag

Del II : Kulturpolitikken berettigelse med bl.a. en drøfting av kulturbegrepet

Del III : Kulturpolitikken etter 2005, en evaluering av kulturpolitikken under Kulturløftet 2005 - 2012

Del IV : Kulturpolitikk etter 2014 drøfter en bærekraftig kulturpolitikk for fremtiden. Utvalget presenterer her sine tilrådinger

Del V : Utvalgets tilrådinger

Navnet Kulturutredningen 2014 henspiller at det er i 2014 at regjeringens Kulturløft 1 og 2 skal være innfridd og at det er 200 år siden Norge fikk sin grunnlov. Utvalget viser innledningsvis til betydningen grunnlovens verdier demokrati, rettsstat og menneskerettigheter har hatt for kulturpolitikken fra 1814 og frem til i dag. Det vurderes som avgjørende at kulturpolitikken bygger videre på disse verdiene. Utvalget understreker at et rikt og variert kulturliv er en forutsetning for et levende demokrati og for ivaretagelse av ytringsfriheten. Betydningen av en kulturpolitikk som aktivt bidrar til et mangfoldig og inkluderende kulturliv og som samtidig sikrer videreutvikling av samtlige og delte referanserammer innenfor et nasjonalt fellesskap fremheves. Det pekes på en rekke samfunnsmessige og menneskelige bonuser ved deltakelse i kulturaktiviteter, bl.a.:

- Gode opplevelser og mulighet til utvikling som menneske og samfunnsdeltaker
- Arenaer for tilhørighet og sosialt fellesskap
- Skolering til deltakelse i uenighetsfellesskapet
- Utvikling av ytringskompetanse som gjelder både egne og nye opplevelser

En forutsetning for at kulturlivet skal fungere på denne måten er at verdier som dannelse, nyskaping, kvalitet, kritikk og mangfold tillegges stor vekt i kulturpolitikken. Det er svært viktig at kulturlivet bidrar til å skape og opprettholde en nasjonal offentlighet og at kulturpolitikken gir den enkelte mulighet for deltakelse og delaktighet i den. En mangfoldig kultur-offentlighet vil både reflektere ytringsfriheten i samfunnet og bidra til å styrke den, sier utvalget.

Utredningen er svært omfattende og lar seg ikke fullstendig kommentere i saken. Rådmannen har derfor funnet det nødvendig å avgrense saksfremlegget i hovedsak til det som direkte angår kommunenivået.

VURDERINGER/DRØFTINGER

Regjeringens Kulturløft 1 og 2 har utvilsomt gitt et kraftig økonomisk løft som har kommet store deler av kulturlivet til gode og mange av punktene har blitt oppfylt eller er i gang med å iverksettes. Kulturlivet i Norge har i mange år vært underfinansiert, men Kulturløftet har muliggjort en oppbygging av den kulturelle infrastrukturen i samfunnet med store investeringer i idrettsanlegg, kulturbygg og scener, en styrking og oppbygging av organisasjoner og institusjoner og satsing på frivillighet og rytmisk musikk som nyskaping. Ut over dette har Kulturløftet i størst grad resultert i mer av det samme som har vært tidligere, d.v.s. lite nyskaping, lite vektlegging på kunstnerisk og faglig kvalitet, lite produksjonsøkning, m.m. Utvalget er klar på at kulturpolitikken etter 2014 må ha fokus på innholdet i infrastrukturene og må:

- Legge opp til et lokalt kulturløft
- Sette kunstproduksjon og publikum i sentrum
- Satse på kunnskap og kvalitet
- Fremme kulturelt medlemskap
- Legge til rette for en bærekraftig kunstnerpolitikk
- Stimulere til en utvidelse av kulturlivets finansieringsgrunnlag

Tid for et lokalt kulturløft – styrk den kulturelle grunnmuren

Det lokale kulturløftet som foreslås skal foregå i kommunene og gis derfor størst oppmerksomhet i saken. Med den kulturelle grunnmuren sikter utvalget til den kulturelle infrastrukturen som gir hele befolkningen tilgang til kunst- og kulturfaglig kompetanse, deltakelse og opplevelse. Utvalget anser kunst- og kulturfag i opplæringen, kommunalt og frivillig fritidstilbud og lokalsamfunnets kulturelle arenaer som hjørnesteiner i den kulturelle grunnmuren.

Mye av økningene i bevilgningene til kultur etter 2005 har gått til å styrke de store kulturinstitusjonene. I det lokale kulturlivet er det hovedsakelig begivenhetskulturen som har nytt godt av økte statlige ressurser. D.v.s. festivaler, kulturhendelser og konsertsteder rundt om i kommunene. Fremveksten av disse arenaene har også bidratt til en desentralisering av kunstlivet. I tillegg har økningen i kommunenes samlede utgifter til kulturformål først og fremst gått til investeringer i idrettsanlegg og kulturbygg, tilskudd til idretten og til begivenhetskulturen. Den grunnleggende kulturelle infrastrukturen er forvitret pga langvarig underfinansiering og manglende samordning mellom forvaltningsnivåene. Utvalget mener at taperne i ressurskampen etter 2005 er det lokale kulturlivet - den kulturelle grunnmuren; folkebibliotek, fritidsklubber, kulturskoler og tradisjonelle frivillige kulturorganisasjoner, som alle har hatt en svak økonomisk utvikling etter 2005. Særs dårlig har det vært for folkebibliotekene. Utvalget er bekymret over denne utviklingen og viser til at festivaler og kulturhendelser er verdifulle tilskudd til det lokale kulturlivet, men må ikke bli en erstatning for de lokale kulturinstitusjonene. Den kulturelle grunnmuren er en viktig del av infrastrukturen for demokrati og må styrkes og utvikles som arenaer som er åpne for alle mennesker. Utvalget mener at tiden nå er moden for å dreie det overordnede fokus fra nasjonal institusjonsbygging og nasjonale ordninger til kulturpolitiske verktøy som har til hensikt å dyktiggjøre befolkningen for kulturell deltakelse og skapende virksomhet. Det lokalt initierte kulturlivet er likeverdige mestringsarenaer med kulturinstitusjonene.

Utvalget peker på at et Kulturløft III må ha form av et økonomisk løft for den kulturelle grunnmuren i det lokale kulturlivet. Samtidig kreves det større sammenheng og samordning av kulturpolitikken på de ulike forvaltningsnivåene.

Utvalgets forslag til tiltak for å styrke den kulturelle grunnmuren

- Styrk den kulturpolitiske samordningen

Kulturdepartementets rolle som samordner på nasjonalt nivå må styrkes og det må en bedre samordning til både på regionalt og lokalt nivå

- Styrk Kulturloven med nye plan- og ansvarsbestemmelser, slik at den blir et aktivt verktøy med bestemmelser som gir kommuner og fylkeskommuner ansvar for å utvikle planstrategier på kulturområde.
- Styrk den lokale kunst- og kulturkompetansen i hele befolkningen. Dette er en av hjørnesteinene i arbeidet med den kulturelle grunnmuren og omfatter de estetiske fagene i grunnskolen, Den kulturelle Skolesekken, kulturskolen, det frivillige kulturlivet, m.fl. Barn, unge og voksne i alle aldre utvikler kunnskap, ferdigheter og kreativitet som er viktige også på andre samfunnsområder.
- Styrk kulturskolen gjennom en samordnet og offensiv satsing. Kulturskolene er en av de viktigste lokale kulturytringsarenaene og et av kulturpolitikkenes viktigste verktøy i arbeidet med å styrke kulturens egenverdi og samfunnsvirkninger – rettferdighet, mangfold, demokrati og ytringsfrihet. De rekrutterer utøvere og publikummere og er en viktig arbeidsplass for profesjonelle kunstnere. Utvalget anbefaler at ansvaret flyttes fra Kunnskapsdepartementet til Kulturdepartementet og at § 13-6 i Opplæringsloven flyttes til Kulturloven og gis en forskrift om omfang, innhold og kvalitet. Utvalget anbefaler også at nasjonale standarder for kulturskolen utarbeides og at kulturskolen som attraktiv arbeidsplass sikres.
- Styrk fritidsdeltakelsen i kunst- og kulturlivet. Utvalget anser at de frivillige kunst- og kulturaktivitetene er en av hjørnesteinene i den kulturelle grunnmuren. Fritidens kunst- og kulturaktiviteter byr på den typen møteplasser som understreker de grunnleggende verdiene kulturpolitikken bør bygge på; demokrati, mangfold og rettferdighet. Den samfunnsdeltakelsen som finner sted når befolkningen tar del i kunst- og kulturaktiviteter i sin fritid bidrar til å skape tillit mellom mennesker og er en temperaturmåler for hvordan samkvemmet mellom ulike deler av befolkningen utspiller seg. Graden av kulturelt fritidsengasjement er på denne måten et suksesskriterium for norsk kulturpolitikk. Utvalget viser til at organiserte fritidsaktiviteter fortsatt er et kjennetegn ved det norske samfunnet og at det er svært viktig at den frivillige kulturaktiviteten styrkes bl.a. gjennom:
 - Offentlige støtteordninger
Uten unødvendig byråkrati og som støtter opp om engasjementet til medlemmer i frivillig aktivitet. Frifondordningen anses som en slik vellykket, ubyråkratisk støtteordning som bør styrkes slik at den blir tilgjengelig for barn og unge med ulik bakgrunn over hele landet. En liknende ordning bør utvikles også for voksne, da voksne ikke er bedre rustet til å gjøre seg nytte av byråkratiske ordninger enn barn og unge.
 - Nasjonal dirigentlønsordning
Dette med bakgrunn i at det frivillige kulturlivet i stadig større grad benytter seg av profesjonelle dirigenter, regissører, koreografer, instruktører. Disse må lønnes, hvilket er en tung økonomisk byrde for det frivillige kulturlivet med økt dugnadsinnsats som er krevende nok fra før for å finansiere utstyr, lokaler, turneer, m.m. Forslaget støtter opp om et felles innspill fra Norges Musikkorps Forbund, Norsk Musikkråd og Norsk Korforbund som skisserer et spleiselag mellom stat, kommune og det frivillige kulturlivet for å opprette en nasjonal dirigentløns-ordning. Resultater av en slik ordning vil komme raskt, styrke kvaliteten på dirigentarbeidet, lette den økende dugnadsbyrden, forbedre arbeidsvilkårene for dirigentene og bidra til en vesentlig styrking av den

kulturelle grunnmuren. Utvalget anbefaler at man begynner med en dirigentordning på musikkfeltet

- Egnede øvings- og fremføringslokaler for det frivillige kulturliv
En nasjonal kartlegging av behovet for lokaler i det lokale kulturlivet bør gjennomføres. Utvalget viser til ansvaret som voksenopplæringslovens § 15.3.2 pålegger kommunene om å stille undervisningslokaler vederlagsfritt til disposisjon. Med bakgrunn i at mange kulturorganisasjoner har mye og kostbart utstyr, mener utvalget at det nå er nødvendig å supplere voksenopplæringslovens § 7 med en bestemmelse om kommunalt ansvar for behovsprøvd lager.
- De 3 ordningene Den kulturelle Skolesekken, Ungdommens Kulturmønstring og Den kulturelle Spaserstokken
Disse må prioriteres og bygges ut i årene som kommer. De er sentrale i barn og unges, samt eldres deltakelse i kulturlivet. Hver av ordningene har sine særtrekk, men utfyller samtidig hverandre og utgjør sammen med kulturskolen svært viktige kulturpolitiske verktøy.
- Solide kulturelle kulturarenaer må finnes i lokalsamfunnet.
De er nødvendige hjørnesteiner i den kulturelle grunnmuren. Kulturelle opplevelser *må* finne sted, sier utvalget, og rammebetingelsene til slike arenaer vil påvirke i hvilken grad de kan innfri sitt potensial som møteplasser for kunst- og kulturfaglig kompetanseheving, formidling, deltakelse og opplevelse. I tillegg til museene og kulturhusene legger utvalget vekt på ytterligere 3 fundamentale arenatyper; bibliotekene, fritidsklubbene og kirkene. Dette er kjernearenaer som hver på sin måte har en solid forankring i norsk kulturarv og kulturpolitikk, og de er viktige tilretteleggere for meningsdannelse og skapende aktivitet på lokalt plan både for profesjonelle og amatører og ikke minst for publikum.

Bibliotekene

Utvalget understreker sin bekymring for konsekvensene av at bibliotekene er den lokale budsjettaperen etter 2005. Med sin lave tilgjengelighetsterskel er bibliotekene et samlingssted for bredde og dybde i de fleste kulturpolitiske betydninger. De er værested for den som søker opplysning og informasjon, de er kunnskaps- og opplevelsesreservoarer for lesere, utforskere og debattanter, de er formidlingssted for forfattere og oversettere og i økende grad også for andre kulturutøvere. Det er helt nødvendig med en forsterket innsats for en strategisk bibliotekutvikling. Ressursinnsatsen må økes kraftig både fra stat og kommuner, søkelyset må rettes mot tilpassing til og utvikling av ny digital infrastruktur for bibliotekene og Kulturdepartementet må ha en større samordningsmyndighet på bibliotekområdet, slik at nødvendige grep kan tas for å styrke og samordne folkebibliotekene og skolebibliotekene. Utvalget er helt klar på at selv i en digitalisert verden så har det fysiske bibliotekrommet en viktig samfunnsmessig betydning som ikke kan erstattes av nettbaserte utlånsordninger uten at sentrale funksjoner ved biblioteket går tapt og at lokalsamfunnene mister en avgjørende arena for kompetanseutvikling og formidling. Bibliotekene er først og fremst lokalsamfunnets kollektive kunnskapsbank og førstehånds litteraturformidler. Diskusjonen bør heller dreie seg om hvilken kunnskap som skal være i banken, hvordan den skal formidles, hvilken kompetanse som behøves, bibliotekets rolle som hovedaktør for vedlikehold og

utvikling av lese- og informasjonskyndige samfunnsborgere og dets oppgave i å utvikle den lokale kunst- og kulturfaglige kompetansen. Utvalget mener at ambisjonen om utvikling av en digital infrastruktur og e-bokutlånstilbud ved folkebibliotekene er for lav og foreslår at Kulturdepartementet må ta større ansvar for å få fortgang og bidra til utvikling av tekniske løsninger for hele bibliotekfeltet, inkludert forhandlinger om rettighetsavklaringer.

Fritidsklubbene

Fritidsklubbene er kulturelle møteplasser for ungdom – kulturhus for ungdom. De representerer en viktig del av det frivillige kulturlivet i den kulturelle grunnmuren, men den sosialpolitiske begrunnelsen for fritidsklubber har lenge fått skygge for den kulturpolitiske betydningen. Utvalget foreslår å flytte det nasjonale fagansvaret for klubbene til Kulturdepartementet og at kommunene følger opp med tilsvarende organisering og tilknytning til samordnings- og planansvaret som foreslås innført i Kulturloven.

Kirken

Kirken er en viktig arena for kirkemusikk, visuell kunst og andre kulturaktiviteter, både profesjonell virksomhet og amatøraktiviteter som kor, fritidsklubber, danse- og teatergrupper, m.fl. Kirken fremsår også som en viktig kulturprodusent, og kirkebyggene er sentrale kulturarvbærende arenaer som utvalget regner som en del av den kulturelle grunnmuren. Kirken må trekkes aktivt inn i arbeidet med lokale kulturutviklingsstrategier som følge av utvalgets forslag om endringer i Kulturloven.

Den lokale kommersielle kulturproduksjonen

Antallet kunstnere og mengden kunstproduksjon har økt kraftig de siste årene. Et resultat av bevisst politisk satsing, men like mye et resultat av velferdsutvikling, globalisering og digitalisering som har lagt et grunnlag for en endring i befolkningens forbruk av kunst og kultur. Når markedet for opplevelser og kulturbegivenheter øker søker talentfulle mennesker seg dit, og kunst- og kulturproduksjonen øker. Økt kulturproduksjon styrker samfunnets immaterielle infrastruktur og innovasjonskraft, og utvalget mener det er svært viktig å stimulere til fortsatt vekst i den kommersielle kulturproduksjonen. En sentral antakelse er at kunst- og kulturproduksjon, sammen med kulturbaserte næringer som reiseliv, representerer et stort verdiskapingspotensial i fremtiden. På samme måte som kulturnæringene tenkes å bidra til økonomisk utvikling, tenkes den økonomiske utviklingen å bidra til mer kulturproduksjon. På tross av dette har kunstneres levekår blitt forverret fordi pris og verdiskaping i seg selv er for lave til at levevilkårene for kunstnerne forbedres. Utvalget mener at kunstneres levevilkår ikke utelukkende skal ivaretas av offentlige myndigheter. Flere kunstnere må kunne fungere kommersielt og de må dyktiggjøres i forretningsutvikling. Utvalget mener også at det bør etableres regionale fond som skal fungere som intensiver for utvikling av kulturnæringene. Slike fond kan opprettes i tilknytning til Innovasjon Norge eller som regionale fond der mange aktører bidrar, men de må uansett være spisset mot forretningsutvikling og utvikling av kommersielt levedyktige prosjekter.

Utvalgets oppsummering av tilrådingen for kulturpolitikken – kap 16

Følgende hovedpunkter fremheves:

- Nasjonale mål for kulturpolitikken

Det er en nødvendig oppgave for offentlige myndigheter å føre en offensiv kulturpolitikk. Det må legges til rette for et mangfold av kunstnere og kulturuttrykk og for at hele befolkningen skal kunne delta i kunst- og kulturlivet. De nasjonale målene bør være:

- Demokrati
- Rettferdighet
- Mangfold

○ Ytringskultur som kulturpolitikens ansvarsområde

Det kulturpolitiske ansvarsområdet bør avgrenses i tråd med begrepet ytringskultur, d.v.s. virksomheter som har et ekspressivt hovedformål. Det inkluderer virksomheter og aktiviteter knyttet til materiell og immateriell kulturarv som museer, bibliotek, arkiv og kunstnerisk virksomhet i vid forstand. D.v.s. profesjonell kunst og populærkultur og aktiviteter i det frivillige kulturlivet. Begrepet ytringskultur omfatter m.a.o både profesjonell og den frivillige og amatørbaserte kulturvirksomheten.

○ Tid for et lokalt kulturløft

Den kulturelle grunnmuren må styrkes og utvalget tilrår at Kulturløftet III får form av et lokalt kulturløft. Norge er mangfoldig og livet leves lokalt. Tiltak bør derfor bygges opp nedenfra med utgangspunkt i lokale forutsetninger, menneskelige ressurser, prioriterte ønsker og behov samtidig som likeverdige tilbud skal finnes i hele landet. Utvalget mener også at det i en tidsavgrenset periode kan være nødvendig med øremerkede midler til lokalt kulturløft i kommunene. Disse midlene bør særlig rettes inn mot folkebibliotekene, kulturskolene, innføring av dirigentlønnsordning og øvings- og fremføringslokaler i det lokale kulturlivet.

○ Fra kulturell infrastruktur til kulturelt innhold og kunstnerisk kvalitet

Dette gjelder i hovedsak de større, nasjonale, kulturelle institusjonene. Noen av utvalgets forslag kan imidlertid overføres til lokale arenaer som for eksempel kulturhusene. Det gjelder bl.a. å stimulere den skapende kunstneriske virksomheten og økt samarbeid mellom kulturinstitusjonen og frie grupper.

○ Kunnskapsbasert kulturpolitikk

Kulturpolitikken er i mindre grad enn andre politikkområder kunnskapsbasert. For at utfordringene om å oppnå økt produksjon og publikumsoppslutning ved kulturinstitusjonene, oppfølging av kvalitetsmålet og et mer inkluderende kulturliv er det avgjørende å styrke forskningssinnsatsen på det kulturpolitiske området og å utvikle en mer kunnskapsbasert kulturpolitikk. Utvalget slutter seg derfor til Grundutvalgets forslag om opprettelse av et forskningssenter på kunst- og kulturvernområdet.

○ Kulturpolitikens sektoransvar

Kulturen er sektorovergripende og de fleste departementer har ansvar for kulturaktiviteter og deler av kulturarven. Slik bør det fortsatt være, sier utvalget, men det bør gjøres noen organisatoriske endringer som utvider Kulturdepartementets ansvarsområde, slik:

- Ansvar for kulturskolene bør overføres fra Kunnskapsdepartementet til Kulturdepartementet
- Kirkeavdelingen i Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet bør overføres til Kulturdepartementet
- Det bør vurderes om ansvaret for fritidsklubbene skal flyttes fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet til Kulturdepartementet
- Det bør vurderes om ansvaret for kulturminnevernet skal flyttes til fra Miljøverndepartementet til Kulturdepartementet

○ Kulturpolitikens lovgrunnlag

Som en konsekvens av ovennevnte forslag og vurderinger mener utvalget at det er nødvendig å styrke lovgrunnlaget for kulturpolitikken på flere av dens virkeområder. Utvalget foreslår følgende:

- Kulturloven utstyres med bestemmelser som gjør den til et aktivt verktøy og som gir kommuner og fylkeskommuner ansvar for å utvikle planstrategier på kulturområdet
- Kultur tas inn i Plan- og bygningsloven på lik linje med folkehelse
- Som en konsekvens av at ansvaret for kulturskolene flyttes til Kulturdepartementet og at Opplæringsloven endres, utstyres Kulturloven med bestemmelser tilsvarende Opplæringslovens § 13-6.
- Voksenopplæringslovens § 7 suppleres med en bestemmelse om kommunalt ansvar for behovsprøvd lager

○ En bærekraftig kunstnerpolitikk

Utvalget mener at utfordringene med kunstnerens levevilkår må møtes med en todelt strategi. Kvalitetskravene i eksisterende stipend- og prosjektstøtteordningene må heves, slik at det gis mer til færre. Samtidig må virkemiddelbruken styrkes slik at flere kunstnere kan leve av egne kommersielle inntekter.

○ Kulturelt medlemskap

Utfordringen med å skape et inkluderende kulturliv som gjenspeiler det kulturelle mangfoldet i samfunnet er avgjørende for kulturpolitikken legitimitet iflg. utvalget. Regjeringens todelt strategi som har vært ført på området bør videreføres. Det betyr å bygge kulturinstitusjoner og arenaer for minoritetene samtidig som man søker å gjøre de store kulturinstitusjonene mer inkluderende. Det ligger en betydelig utfordring i å skulle sørge for at de store kulturinstitusjonene blir reelt åpne for alle grupper i samfunnet, men det er helt nødvendig. Fokuset for inkluderingsarbeidet bør derfor utvides slik at det i større grad enn i dag også dreier seg om kulturarenaer og møteplasser i det lokale kulturlivet.

KONKLUSJON

Ullensaker kommune berømmer Kulturdepartementet for en meget fyldig og informativ kulturutredning. Den setter søkelyset på kulturens betydning for enkeltmennesket, lokalsamfunnet, kulturarven, dannelsen, samfunnsutviklingen, m.m. og foreslår konstruktive, utviklende og realistiske tiltak fundert på gode verdier for kulturpolitikken i årene fremover. Ullensaker kommune ønsker å understreke viktigheten av at et skikkelig løft for det lokale kulturlivet – den kulturelle grunnmuren prioriteres. Samtlige av utvalgets tilrådinger i kap. 16 bifalles og i særdeleshet støttes følgende forslag:

- Å dreie det overordnede fokus fra nasjonal institusjonsbygging og nasjonale ordninger til kulturpolitiske verktøy som har til hensikt å dyktiggjøre befolkningen for kulturell deltakelse og skapende virksomhet
- At et Kulturløft III må ha form av et økonomisk løft for den kulturelle grunnmuren i det lokale kulturlivet
- At Kulturdepartementets ansvarsområder utvides og Kulturloven styrkes
- At det blir større sammenheng og samordning av kulturpolitikken på de ulike forvaltningsnivåene

Melding om vedtak sendes:

- Enhet Kultur

